

'Mijn werk is volgens mijn familie duivels'

Anniek van den Brand – 22/04/10, 00:00

Etty van der Graaf is vanavond te zien als finalist in het RTL-programma 'Het zesde zintuig'. Het hervormde gezin waarin ze opgroeide, heeft grote moeite met haar paranormale gaven. „Ik denk absoluut dat mijn gave van God komt, en ook nog van dezelfde God als mijn ouders.”

'Ik ben hervormd opgevoed – een geloof dat door de buitenwereld als strikt wordt gezien, maar dat ik persoonlijk niet als heel streng heb ervaren. De preken gaan niet over dood, verdoemenis en zondebesef. In de kerk zoals ik die ken, wordt veel aandacht geschonken aan het bestuderen van de Bijbel.

„Mijn hele leven heb ik veel gevoeld. Op mijn zevende stond er een man in mijn kamer, die alleen ik kon zien. Dat vond ik een beetje eng, ik wist niet goed wat ik ermee moest. Ik had er met mijn ouders over kunnen praten maar besloot het voor mezelf te houden. Ik wist: het wordt als negatief bestempeld, het wordt afgekeurd. Ik heb geprobeerd mijn gave te ontkennen. Door de dingen die ik wist af te doen als toeval of goed geluk. Tegelijkertijd voelde ik diep in mijn hart dat ik er op een dag niet meer omheen zou kunnen.

„Tussen mijn veertiende en zestiende beleefde ik wat het geloof betreft een twijfelperiode. Op een dag stond ik bij de drogist en daar lagen tarotkaarten. Ik werd ernaar toe getrokken. Ik verdiepte me in het boekje dat erbij zat. Toen een vriendin me vroeg haar kaarten te leggen, zei ik dingen die dat boekje ver te buiten gingen. Ik besloot het geloof los te laten. Ik dacht: ik weet dat God bestaat maar ik laat de regels van de kerk even voor wat ze zijn. Na die beslissing kon ik eindelijk ademhalen; het voelde goed en zuiver.

„Thuis vertelde ik niet dat ik kaarten legde en dat er steeds meer mensen naar me toe kwamen met de vraag dat voor hen ook te doen. Op mijn zeventiende begon ik een praktijk. Als mensen een consult wilden, deed ik dat in het huis van mijn vriend. Vlak voordat ik achttien werd, heb ik mijn ouders alles verteld – als meerderjarige zou ik kunnen gaan en staan waar ik wilde.

„Mijn grote angst was dat mijn ouders zouden zeggen: 'Etty is in satans handen, dus hier stopt het voor ons'. Ik was bang dat ze me zouden verstoten, want ik wist dat mijn ouders vanuit hun geloof niet kunnen goedkeuren wat ik doe. Gelukkig zeggen mijn ouders dat het voor hen nooit een optie is geweest de deur voor mij dicht te gooien.

„Mijn ouders geloven dat wat ik voel en zie er echt is. In die zin veroordelen ze mij niet als persoon en ze denken niet dat ik maar iets verzin. Maar omdat zij hebben geleerd dat het des duivels is, veroordelen ze het paranormale wel. Ze keuren het af, ze vinden het eng, ze kunnen het niet als iets positiefs zien. Ze maken zich zorgen over mij: waar stopt het bij Etty, wat voor invloed heeft het op haar? Ik ben ervan overtuigd dat ik niet voor niets bij deze ouders ben geboren. Door hen ging ik heel bewust nadenken over leven en geloven. Alleen past het kader waarin zij dat gieten mij niet. Ik zie God als iets veel groters, als iets onbevattelijks. Ik respecteer het geloof van mijn ouders. Ik vind het wel eens jammer dat dat andersom niet zo is. Het zou zo mooi zijn als ze oprecht blij voor me konden zijn.

„Sinds ik het paranormale in mijn leven toelaat, ervaar ik een soort *flow*. Dit is mijn weg, dat voel ik heel sterk. In het christelijk geloof heb ik dat gevoel nooit gekend. Niettemin zullen bepaalde christelijke waarden altijd de mijne blijven. Ik probeer me bijvoorbeeld ook in dit werk nederig op te stellen. Ik ben niet meer dan een doorgeefluik, ik krijg mijn informatie van iets dat oneindig veel groter is dan ik, dan wij. Ik denk absoluut dat mijn gave van God komt, en ook nog van dezelfde God als die van mijn ouders.

„Ik werd benaderd voor het programma 'Het zesde zintuig'. Mijn eerste gevoel was: doen! Toen kwam de ratio: is het wel slim om op de televisie te verschijnen, gezien mijn christelijke achtergrond? In dat milieu vallen mijn gaven niet goed en zo'n programma trekt toch een miljoen kijkers. Ik heb heel zuiver afgewogen: is dit goed? Ik besloot het te doen. Televisie is bij uitstek een medium om aan een groot publiek te laten zien dat het goed en zuiver is, dat het los staat van religie, dat het niet eng is wat ik doe, niet zweverig, dat ik mensen kan helpen.

„Tijdens de opnames heb ik veel meegemaakt. Ik mocht dingen doen die ik nog nooit had gedaan. Ik groeide en durf nog meer te vertrouwen op mijn waarnemingen. Het is jammer dat mijn familie niet enthousiast kan zijn over mijn televisieoptreden. Ik weet: vanuit hun geloof is het gewoon niet te accepteren.

„Doordat ik niet meer thuis woon, is er veel druk van de ketel. Ik heb een eigen leven, ik ben een individu. Gelukkig ben ik ook nog gewoon Etty. Ik kan nog altijd veel delen met mijn familie. We eten samen, vieren verjaardagen, en er wordt veel over mijn werk gesproken. Wie weet wat de toekomst nog brengt. Ik zou het geweldig vinden als mijn ouders mijn gave op een dag ook kunnen zien als een Godsgeschenk.”